

## პატარძელი

პატარძელი... ჩემი სოფელი,  
ბავშვობის კერა, პატარძელი,  
ჩემი აკვანი წნორის ტოტისა  
იქა ყოფილა გადარწეული.  
იქ მზრდიდა ხალხი... იქ მზრდიდა დედა,  
და ხალხის ფიქრი ათასწლეული...  
მახსოვს, ეზოში დიდი ფშატის ხე,  
სიბერისაგან გადაქცეული...  
იმ ხის ფესვებში მელანდებოდა  
ხალხის მზის ოქრო და განძეული...  
ჩემს მზეს ბორბლები არ დამტვრევია,  
ჯერ შუადღე მაქვს არ დალეული...  
მე მინახია ბევრი ქვეყნები  
და ქალაქები ათასეული,  
მაგრამ სუყველგან მე ხელს მიქნევდა